

William Makepeace Thackeray

auteur	
auteursnaam	William Makepeace Thackeray
geboortedatum	18-07-1811
sterfdatum	24-12-1863
geboorteplaats	Calcutta
geboorteland	India
sterfplaats	Londen
sterfland	Engeland
wikipedia (NL)	nl.wikipedia.org/...
wikipedia (org)	en.wikipedia.org/...

William Makepeace Thackeray was een Engels schrijver en illustrator. Hij staat bekend om zijn satirische werken, met name zijn 1847-1848 roman *Vanity Fair*, een panoramisch portret van de Britse samenleving, en de roman *The Luck of Barry Lyndon*, die werd aangepast voor een film uit 1975 van Stanley Kubrick.

Thackeray werd geboren in Calcutta, Brits-India, en werd na de dood van zijn vader in 1815 naar Engeland gestuurd. Hij studeerde aan verschillende scholen en ging kort naar Trinity College, Cambridge, voordat hij vertrok om door Europa te reizen. Thackeray verkwanselde een groot deel van zijn erfenis aan gokken en niet-succesvolle kranten. Hij wendde zich tot de journalistiek om zijn familie te ondersteunen, voornamelijk werkend voor *Fraser's Magazine*, *The Times* en *Punch*. Zijn vrouw Isabella leed aan een psychische aandoening. Thackeray kreeg bekendheid met zijn roman *Vanity Fair* en produceerde verschillende andere opmerkelijke werken. Hij stelde zich tevergeefs kandidaat voor het Parlement in 1857 en was redacteur van het *Cornhill Magazine* in 1860. De gezondheid van Thackeray daalde als gevolg van overmatig eten, drinken en gebrek aan lichaamsbeweging. Hij stierf aan een beroerte op tweeënvijftigjarige leeftijd.

Thackeray begon als satiricus en parodicus en won aan populariteit door werken die zijn voorliefde voor schurkachtige personages lieten zien. Thackeray's vroege werken werden gekenmerkt door wrede aanvallen op de high society, militaire bekwaamheid, huwelijk en hypocrisie, vaak geschreven onder verschillende pseudoniemen. Zijn schrijfcarrière begon met satirische schetsen zoals *The Yellowplush Papers*. Thackeray's latere romans, zoals *Pendennis* en *The Newcomes*, weerspiegelden een mellowing in zijn toon, gericht op de komst van het tijdperk van personages en kritische uitbeeldingen van de samenleving. Tijdens het Victoriaanse tijdperk werd Thackeray op de tweede plaats geplaatst bij Charles Dickens, maar hij is nu vooral bekend van *Vanity Fair*.

Biografie

Vroege leven

Thackeray, een enig kind, werd geboren in Calcutta, Brits-India, waar zijn vader, Richmond Thackeray (1 september 1781 - 13 september 1815), secretaris was van de Board of Revenue in de East India Company. Zijn moeder, Anne Becher (1792-1864), was de tweede dochter van Harriet Becher en John Harman Becher, die ook secretaris was voor de Oost-Indische Compagnie. Zijn vader was een kleinzoon van Thomas Thackeray (1693-1760), schoolhoofd van de Harrow School.

Richmond stierf in 1815, waardoor Anne haar zoon datzelfde jaar naar Engeland stuurde, terwijl zij zelf in India bleef. Het schip waarop hij reisde maakte een korte tussenstop bij Sint Helena, waar de gevangen Napoleon hem werd gewezen. Eenmaal in Engeland werd hij opgeleid op scholen in Southampton en Chiswick, en vervolgens op Charterhouse School, waar hij overlapte met John Leech. Thackeray had een hekel aan Charterhouse en parodieerde het in zijn fictie als "Slaughterhouse". Niettemin werd Thackeray in de Charterhouse Chapel geëerd met een monument na zijn dood.

College onderwijs

Door ziekte in zijn laatste jaar op Charterhouse, waarin hij naar verluidt groeide tot zijn volledige lengte van 1,91 in (6 ft 3), stelde zijn matriculatie uit aan Trinity College, Cambridge, tot februari 1829.

Nooit erg enthousiast over academische studies, Thackeray verliet Cambridge in 1830, maar sommige van zijn vroegste gepubliceerde schrijven verschenen in twee universitaire tijdschriften, *The Snob* en *The Gownsmen*.

Thackeray reisde vervolgens enige tijd op continentaal Europa, op bezoek in Parijs en Weimar, waar hij Johann Wolfgang von Goethe ontmoette. Hij keerde terug naar Engeland en begon rechten te studeren aan de Midden-tempel, maar gaf dat al snel op. Toen hij 21 jaar oud werd, kwam hij in zijn erfenis van zijn vader, maar hij verkwanselde er veel van op gokken en op de financiering van twee niet-succesvolle kranten, *The National Standard* en *The Constitutional*, waarvoor hij had gehoopt te schrijven. Hij verloor ook een groot deel van zijn fortuin bij de ineenstorting van twee Indiase banken. Gedwongen om een beroep te overwegen om zichzelf te onderhouden, wendde hij zich eerst tot kunst, die hij in Parijs studeerde, maar het niet nastreefde, behalve in latere jaren als de illustrator van enkele van zijn eigen romans en andere geschriften.[nodig citaat]

Huwelijk en kinderen

Thackeray's jaren van semi-ijdelheid eindigden op 20 augustus 1836, toen hij trouwde met Isabella Gethin Shawe (1816-1894), tweede dochter van Isabella Creagh Shawe en Matthew Shawe, een kolonel die was overleden na een voornamen dienst, voornamelijk in India. De Thackerays kregen drie kinderen, allemaal dochters: Anne Isabella (1837-1919), Jane (die op acht maanden oud stierf), en Harriet Marian (1840-1875), die trouwde met Sir Leslie Stephen, redacteur, biograaf en filosoof.[citation needed]

Professionele journalist

Thackeray begon nu "schrijven voor zijn leven", zoals hij het uitdrukte, zich tot de journalistiek te wenden in een poging om zijn jonge gezin te ondersteunen. Hij werkte voornamelijk voor *Fraser's Magazine*, een scherpe en scherpe conservatieve publicatie waarvoor hij kunstkritiek, korte fictieve schetsen en twee langere fictieve werken produceerde, *Catherine* en *The Luck of Barry Lyndon*. Tussen 1837 en 1840 recenseerde hij ook boeken voor *The Times*.[6]

Hij was ook een vaste bijdrager aan *The Morning Chronicle* en *The Foreign Quarterly Review*. Later, door zijn verbinding met de illustrator John Leech, begon hij te schrijven voor het nieuw gecreëerde tijdschrift *Punch*, waarin hij *The Snob Papers* publiceerde, later verzameld als *The Book of Snobs*. Dit werk populariseerde de moderne betekenis van het woord "snob".[7]

Thackeray was een vaste bijdrager aan *Punch* tussen 1843 en 1854.[8]

Thackeray gespeeld door Eyre Crowe, 1845

Mentale achteruitgang van zijn vrouw en romantische relaties

In het persoonlijke leven van Thackeray bezweek zijn vrouw Isabella aan een depressie na de geboorte van hun derde kind in 1840. Toen hij ontdekte dat hij thuis geen werk kon doen, bracht hij steeds meer tijd weg door, tot september 1840, toen hij zich realiseerde hoe ernstig de toestand van zijn vrouw was. Geslagen door schuld, ging hij met zijn vrouw naar Ierland. Tijdens de oversteek gooide ze zich uit een waterkast in zee, maar ze werd uit het water getrokken. Ze vluchtten terug naar huis na een gevecht van vier weken met haar moeder. Van november 1840 tot februari 1842 was Isabella in en uit de professionele zorg, omdat haar toestand was en afnam.[2]

Ze verslechterde uiteindelijk in een permanente staat van onthechting van de realiteit. Thackeray zocht wanhopig genezing voor haar, maar niets werkte, en ze belandde in twee verschillende asiels in of in de buurt van Parijs tot 1845, waarna Thackeray haar terugbracht naar Engeland, waar hij haar installeerde met een mevrouw. Bakewell bij Camberwell. Isabella overleefde haar man met 30 jaar, uiteindelijk verzorgd door een familie genaamd Thompson in Leigh-on-Sea in Southend, tot haar dood in 1894.[9][10] Na de ziekte van zijn vrouw heeft Thackeray nooit een andere vaste relatie opgebouwd. Hij streefde echter wel andere vrouwen na, in het bijzonder mevrouw. Jane Brookfield en Sally Baxter. In 1851, Mr. Brookfield verbood Thackeray van verdere bezoeken of correspondentie met Jane. Baxter, een Amerikaanse twintig jaar Thackeray's junior die hij ontmoette tijdens een lezing tour in New York City in 1852, trouwde met een andere man in 1855.[citaat nodig]

Anti-Irish works for Punch

In het begin van de jaren 1840 had Thackeray enig succes met twee reisboeken, The Paris Sketch Book en The Irish Sketch Book, het laatste gekenmerkt door zijn vijandigheid jegens Ierse katholieken. Echter, toen het boek destijds een beroep deed op anti-Iers sentiment in Groot-Brittannië, kreeg Thackeray de taak om de Ierse expert van Punch te zijn, vaak onder het pseudoniem Hibernis Hibernior ("meer Iers dan de Ieren").[8] Thackeray werd verantwoordelijk voor het creëren van Punch's notoir vijandige en negatieve afbeeldingen van de Ieren tijdens de Grote Ierse Hongersnood van 1845 tot 1851.[8]

Status als beroemdheid en lezingen tours

Thackeray kreeg meer erkenning met zijn Snob Papers (geserialiseerd 1846/7, gepubliceerd in boekvorm in 1848), maar het werk dat zijn roem echt vestigde, was de roman Vanity Fair, die voor het eerst verscheen in geserialiseerde afleveringen die in januari 1847 begonnen. Zelfs voordat Vanity Fair zijn seriële run voltooide, was Thackeray een beroemdheid geworden, gewild door de heren en dames die hij satiriseerde. Ze bejubelden hem als de gelijke van Charles Dickens.[11] Portrait of William Makepeace Thackeray, c. 1863

Hij bleef "aan de top van de boom", zoals hij het uitdrukte, voor de rest van zijn leven, waarin hij verschillende grote romans produceerde, met name Pendennis, The Newcomes en The History of Henry Esmond, ondanks verschillende ziekten, waaronder een bijna fatale die hem in 1849 in het midden van het schrijven van Pendennis trof. Hij bezocht de Verenigde Staten twee keer op lezingen in deze periode. Lange tijd Washington journalist B.P. Poore beschreef Thackeray op een van die tours:

De burgers van Washington genoten van een zeldzame traktatie toen Thackeray zijn lezingen kwam geven over de Engelse essayisten, verstand en humoristen van de achttiende eeuw. Gewend aan de spread-eagle stijl van oratorium te overheersend op het Capitool, waren ze verheugd over de aangename stem en gemakkelijke manier van de boerse, grijsjarige, rooskleurige Brit, die geen gebaren maakte, maar de meeste van de tijd stond met zijn handen in zijn zakken, alsof hij met vrienden praatte aan een

gezellige open haard.[12]

Thackeray gaf ook lezingen in Londen over de Engelse humoristen van de achttiende eeuw, en op de eerste vier Hannoveraanse monarchen. De laatste serie werd in 1861 in boekvorm gepubliceerd als *The Four Georges: Sketches of Manners, Morals, Court, and Town Life* .[2]

Failed candidate for the Liberal Party

In juli 1857 stond Thackeray tevergeefs als liberaal voor de stad Oxford in het parlement.[2] Hoewel niet de meest vurige agitator, was Thackeray altijd een besliste liberaal in zijn politiek, en hij beloofde voor het stembiljet te stemmen in het verlengde van het kiesrecht en was klaar om driejaarlijkse parlementen te accepteren.[2] Hij werd nipt verslagen door Cardwell, die 1.070 stemmen kreeg, tegen 1.005 voor Thackeray.[2]

Magazine editor

In 1860 werd Thackeray redacteur van het nieuw opgerichte *Cornhill Magazine*,[13] maar hij was nooit comfortabel in de rol, waarbij hij de voorkeur gaf om bij te dragen aan het tijdschrift als de schrijver van een column genaamd "Roundabout Papers".[14]

Gezondheidsproblemen

Thackeray's gezondheid verslechterde tijdens de jaren 1850, en hij werd geplaagd door een terugkerende strictuur van de urethra die hem dagen achtereen opviel. Hij vond ook dat hij veel van zijn creatieve impuls had verloren. Hij verergerde de zaken door overmatig eten en drinken en het vermijden van lichaamsbeweging, hoewel hij het leuk vond om te rijden (hij hield een paard). Hij is beschreven als "de grootste literaire veelvraat die ooit heeft geleefd". Zijn belangrijkste activiteit behalve schrijven was "ontdooien en kloven".[15] Hij kon zijn verslaving aan pittige paprika's niet breken, waardoor zijn spijsvertering verder werd verpest.

A granite, horizontal gravestone fenced by metal railings, among other graves in a cemetery

Thackeray's grave at Kensal Green Cemetery, London, photographed in 2014

Dood en begrafenis

Op 23 december 1863, na terugkomst van het uit eten gaan en voordat hij zich kleepte voor bed, kreeg hij een beroerte. Hij werd de volgende ochtend dood aangetroffen in zijn bed. Zijn dood op tweeënvijftigjarige leeftijd was onverwacht en schokte zijn familie, zijn vrienden en het lezende publiek. Naar schatting 7.000 mensen woonden zijn begrafenis bij in Kensington Gardens. Hij werd op 29 december begraven op Kensal Green Cemetery, en een herdenkingsbuste gebeeldhouwd door Marochetti is te vinden in Westminster Abbey.[2]

Works

The Yellowplush Papers (1837)

Catherine (1839–1840)

A Shabby Genteel Story (1840)

The Paris Sketchbook (1840)

Tweede begrafenis van Napoleon (1841)

Het Ierse Schetsboek (1842)

Het geluk van Barry Lyndon (1844)

Notities van een reis van Cornhill naar Grand Cairo (1846)

Mrs. Perkins's Ball (1846), under the name M. A. Titmarsh

Stray Papers: Being Stories, Reviews, Verses, and Sketches (1821–1847)

The Book of Snobs (1846–1848)

Vanity Fair (1847–1848)
 Pendennis (1848-1850)
 Rebecca en Rowena (1850) (een parodie vervolg op "Ivanhoe")
 Mannenvrouwen (1852)
 De geschiedenis van Henry Esmond (1852)
 The English Humorists of the Eighteenth Century (1853)
 De nieuwkomers (1854-1855)
 The Rose and the Ring (1854–1855)
 The Virginians (1857–1859)
 Lovel de Weduwnaar (1860)
 Vier Georges (1860-1861)
 The Adventures of Philip (1861–1862)
 Roundabout Papers (1863)
 Denis Duval (1864)
 Ballads (1869)
 Burlesques (1869)
 The Orphan of Pimlico (1876)

Thackeray begon als satiricus en parodist, die werken schreef die een sluipende voorliefde vertoonden voor machtige upstarts, zoals Becky Sharp in *Vanity Fair* en de titelpersonages van *The Luck of Barry Lyndon* en *Catherine*. In zijn vroegste werken, geschreven onder pseudoniemen als Charles James Yellowplush, Michael Angelo Titmarsh en George Savage Fitz-Boodle, neigde hij naar wreedheid in zijn aanvallen op de high society, militaire bekwaamheid, de instelling van het huwelijk en hypocrisie.

Een van zijn vroegste werken, "Timbuctoo" (1829), bevat een burlesque over het onderwerp dat is ingesteld voor de Cambridge Chancellor's Medal for English Verse.[16] (De wedstrijd werd gewonnen door Tennyson met een gedicht van dezelfde titel, "Timbuctoo".) Thackeray's schrijfcarrière begon echt met een reeks satirische schetsen die nu meestal bekend staan als *The Yellowplush Papers*, die vanaf 1837 in *Fraser's Magazine* verscheen. Deze werden aangepast voor BBC Radio 4 in 2009, met Adam Buxton spelen Charles Yellowplush.[17]

Tussen mei 1839 en februari 1840 publiceerde *Fraser's* werk soms als Thackeray's eerste roman, *Catherine*. Oorspronkelijk bedoeld als een satire van de Newgate school of crime fiction, werd het uiteindelijk meer een picaresque verhaal. Hij begon ook te werken, nooit af, op de roman later gepubliceerd als *A Shabby Genteel Story*.

Titelpagina naar *Vanity Fair*, getekend door Thackeray, die de illustraties voor veel van zijn eigen boeken heeft ingericht

Samen met *The Luck of Barry Lyndon* is Thackeray nu waarschijnlijk het best bekend voor *Vanity Fair*. Literair theoreticus Kornelije Kvas schreef dat "de meteorische opkomst van de heldin van *Vanity Fair* Rebecca Sharp een satirische presentatie is van het streven naar winst, macht en sociale erkenning van de nieuwe middenklasse. Oude en nieuwe leden van de middenklasse streven ernaar om de levensstijl van de hogere klasse (edelen en landeigenaren) na te bootsen, en daarmee hun materiële bezittingen te vergroten en luxeobjecten te bezitten. In *Vanity Fair* kan men een grotere mate van schending van morele waarden waarnemen bij leden van de nieuwe middenklasse, want de achteruitgang van de moraal is evenredig met de mate van nabijheid van het individu tot de markt en haar wetten." [18] Daarentegen zijn zijn grote romans uit de periode na *Vanity Fair*, die ooit door Henry James werden beschreven als voorbeelden van "losse baggy monsters", grotendeels uit het zicht verdwenen, misschien omdat ze een mellowing in Thackeray weerspiegelen, die zo succesvol was geworden met zijn satires op de samenleving dat hij zijn schil leek te verliezen voor het aanvallen

ervan. Deze latere werken omvatten Pendennis, een Bildungsroman die de coming of age van Arthur Pendennis uitbeeldt, een alter ego van Thackeray, die ook voorkomt als de verteller van twee latere romans, *The Newcomes* en *The Adventures of Philip*. *The Newcomes* is opmerkelijk vanwege zijn kritische weergave van de "huwelijksmarkt", terwijl Philip bekend staat om zijn semi-autobiografische afbeelding van Thackeray's vroege leven, waarin hij gedeeltelijk een deel van zijn vroege satirische macht terugkrijgt.

Ook opmerkelijk onder de latere romans is *De geschiedenis van Henry Esmond*, waarin Thackeray probeerde een roman te schrijven in de stijl van de achttiende eeuw, een periode die grote aantrekkingskracht op hem hield. Over deze roman zijn er duidelijke analogieën gevonden - in de fundamentele structuur van de plot; in de psychologische contouren van de hoofdpersonen; in frequente episodes; en in het gebruik van metaforen - aan Ippolito Nievo's *Belijdenissen van een Italiaan*. Nievo schreef zijn roman tijdens zijn verblijf in Milaan waar, in de bibliotheek "Ambrosiana", *De geschiedenis van Henry Esmond* beschikbaar was, net gepubliceerd.[19]

Niet alleen *Esmond* maar ook *Barry Lyndon* en *Catherine* spelen zich af in die periode, net als het vervolg op *Esmond*, *The Virginians*, dat zich gedeeltelijk afspeelt in Noord-Amerika en George Washington omvat als een personage dat bijna een van de hoofdrolspelers in een duel doodt.

Familie

Ouders

Thackeray's vader, Richmond Thackeray, werd geboren op South Mimms en ging in 1798 naar India in de leeftijd van zestien als schrijver (ambtenaar) bij de East India Company. Richmonds vaders naam was ook William Makepeace Thackeray.[20] Richmond verwekte een dochter, Sarah Redfield, in 1804 met Charlotte Sophia Rudd, zijn mogelijk Euraziatische maîtresse, en zowel moeder als dochter werden genoemd in zijn testament. Dergelijke liaisons waren gebruikelijk onder heren van de Oost-Indische Compagnie, en het vormde geen bar aan zijn latere verking en het trouwen met de moeder van William.[21]

Anne Becher en William Makepeace Thackeray van George Chinnery, ca. 1813

Thackeray's moeder, Anne Becher (geboren 1792), was "een van de regerende schoonheden van de dag" en een dochter van John Harmon Becher, Verzamelaar van de Zuidelijke 24 Parganas district (d. Calcutta, 1800), van een oude Bengaalse burgerfamilie "opgemerkt voor de tederheid van haar vrouwen". Anne Becher, haar zus Harriet en hun weduwe moeder, ook Harriet, waren teruggestuurd naar India door haar autoritaire voogd grootmoeder, Ann Becher, in 1809 op de Earl Howe. Anne's grootmoeder had haar verteld dat de man van wie ze hield, Henry Carmichael-Smyth, een vaandel in de Bengal Engineers die ze ontmoette op een Assembly Ball in 1807 in Bath, was overleden, terwijl hem werd verteld dat Anne niet langer geïnteresseerd was in hem. Geen van deze beweringen was waar. Hoewel Carmichael-Smyth uit een vooraanstaande Schotse militaire familie kwam, deed Anne's grootmoeder het uiterste om hun huwelijk te voorkomen. Overlevende familiebrieven stellen dat ze een betere match wilde voor haar kleindochter.[22]

Anne Becher en Richmond Thackeray zijn getrouwd in Calcutta op 13 oktober 1810. Hun enige kind, William, werd geboren op 18 juli 1811.[23] Er is een mooi miniatuurportret van Anne Becher Thackeray en William Makepeace Thackeray, ongeveer twee jaar oud, gedaan in Madras door George Chinnery c. 1813.[24]

De misleiding van Anne's familie werd onverwacht onthuld in 1812, toen Richmond Thackeray onbewust de zogenaamd dode Carmichael-Smyth uitnodigde voor het diner. Vijf jaar later, nadat Richmond op 13 september 1815 aan koorts was overleden, trouwde Anne op 13 maart 1817 met Henry Carmichael-Smyth. Het echtpaar verhuisde in 1820 naar Engeland, nadat hij William daar meer

dan drie jaar eerder naar school had gestuurd. De scheiding van zijn moeder had een traumatisch effect op de jonge Thackeray, die hij besprak in zijn essay "On Letts's Diary" in The Roundabout Papers.

Afstammelingen

Thackeray is een voorouder van de Britse financier Ryan Williams, en is de betovergrootvader van de Britse komiek Al Murray[25]] en auteur Joanna Nadin.

Reputation and legacy

This section may contain original research. Please improve it by verifying the claims made and adding inline citations. Statements consisting only of original research should be removed. (August 2018) (Learn how and when to remove this message)

EtchingEtsen van Thackeray, ca. Categorie: 1867

Tijdens het Victoriaanse tijdperk werd Thackeray op de tweede plaats geplaatst, alleen voor Charles Dickens,[26]], maar hij wordt nu veel minder veel gelezen en staat bijna uitsluitend bekend om Vanity Fair. De roman is een vaste waarde geworden in universitaire cursussen en is herhaaldelijk aangepast voor de bioscoop en de televisie.

In Thackeray's eigen dag rangschikten sommige commentatoren, zoals Anthony Trollope, zijn Geschiedenis van Henry Esmond als zijn grootste werk, misschien omdat het Victoriaanse waarden van plicht en ernst uitdrukte, net als sommige van zijn andere latere romans. Het is misschien om deze reden dat ze niet zo goed hebben overleefd als Vanity Fair, wat die waarden satiriseert.

Thackeray zag zichzelf als schrijven in de realistische traditie, en onderscheidde zijn werk van de overdrijvingen en sentimentaliteit van Dickens. Sommige latere commentatoren hebben deze zelfevaluatie geaccepteerd en hem als een realist gezien, maar anderen merken zijn neiging op om achttiende-eeuwse verhalende technieken te gebruiken, zoals uitweidingen en directe adressen aan de lezer, en beweren dat hij door hen vaak de illusie van de realiteit verstoort. De school van Henry James, met de nadruk op het handhaven van die illusie, betekende een breuk met de technieken van Thackeray.

Charlotte Brontë dedicated the second edition of Jane Eyre to Thackeray.[27]

In 1887 onthulde de Royal Society of Arts een blauwe plaquette om Thackeray te herdenken in het huis in 2 Palace Green, Londen, dat in de jaren 1860 voor hem was gebouwd.[28] Het is nu de locatie van de Israëliische ambassade.[29]

Thackeray's former home in Tunbridge Wells, Kent, is now a restaurant named after the author.[30]

Thackeray was ook lid van de Albion Lodge of the Ancient Order of Druids in Oxford.[31]

Thackeray, naast Samuel Taylor Coleridge, heeft meerdere wegen in Clevedon, Somerset naar hem vernoemd. Van beide was bekend dat ze in de 18e en 19e eeuw in Clevedon Court verbleven. Het kustpad van de stad, Poets' Walk, was ook gewijd aan hen, evenals Alfred Tennyson.

Connection to Balasaheb Thackeray

De populaire Indiase Marathi-politicus Bal Thackeray's vader Keshav Sitaram Thackeray was een bewonderaar van William; Keshav veranderde later zijn achternaam van Panvelkar in "Thackeray".[32][33]

In de populaire cultuur

Thackeray wordt gespeeld door Michael Palin in de 2018 ITV-televisieserie

Vanity Fair.

Miles Jupp plays Thackeray in the 2017 film *The Man Who Invented Christmas*. Jonathan Keeble speelt Thackery in het BBC-audiodrama *Charlotte Brontë in Babylon* in 2016.

Een citaat uit Thackeray verschijnt in aflevering 7 van *JoJo's Bizarre Adventure*. Will Anthonio Zeppeli's voornaam is mogelijk een verwijzing naar de Engelse romanschrijver William Makepeace Thackeray, die werd geciteerd na de dood van Zeppeli: "Liefhebben en winnen is het beste. Om lief te hebben en te verliezen, de volgende beste."

Thackeray's citaat "Moeder is de naam voor God" verschijnt in de film *The Crow* uit 1994.

Thackeray's "The Colonel" werd genoemd door Anne Frank in *The Diary of a Young Girl*.

Lijst van werken

Reeks

Arthur Pendennis en de markies van Steyne

De geschiedenis van Henry Esmond (1852) – ISBN 0-14-143916-5
De Virginianen (1857-1859) – ISBN 1-4142-3952-1
Het geluk van Barry Lyndon (1844) – ISBN 0-19-283628-5
Vanity Fair (1847-1848) – ISBN 0-14-062085-0
Een Shabby Genteel Story (Onvoltooid) (1840) – ISBN 1-4101-0509-1
Pendennis (1848-1850) – ISBN 1-4043-8659-9
De nieuwkomers (1854-1855) – ISBN 0-460-87495-0
De avonturen van Filips (1861-1862) – ISBN 1-4101-0510-5

De kerstboeken van de heer M. A. Titmarsh

Thackeray schreef en illustreerde vijf kerstboeken als "door de heer M. A. Titmarsh. Ze werden verzameld onder de pseudonieme titel en zijn echte naam uiterlijk 1868 door Smith, Elder & Co.[34]

The Rose and the Ring was gedateerd 1855 in zijn eerste editie, gepubliceerd voor Kerstmis 1854.

Mevrouw Perkins's Ball (1846), zoals door M. A. Titmarsh
Our Street
Dokter Berk en zijn jonge vrienden
De Kickleburys aan de Rijn (kerst 1850) – "een nieuw prentenboek, getekend en geschreven door de heer M. A. Titmarsh"[35]]
De Roos en de Ring (Kerst 1854) – ISBN 1-4043-2741-X

Romans

Catharina (1839-1840) – ISBN 1-4065-0055-0 (oorspronkelijk toegeschreven aan "Ikey Solomons, Esq. Junior"[36]])
Mannenvrouwen (1852) – ISBN 978-1-77545-023-8
Lovel de Weduwnaar
Denis Duval (onafgewerkt) (1864) – ISBN 1-4191-1561-8

Categorie: Novella

Elizabeth Brownbridge
Sultan Opstokker
Kleine Spitz
De Yellowplush Papers (1837) – ISBN 0-8095-9676-8
De Professor, losjes gebaseerd op het leven van Edward Dando
Mevrouw Löwe
De enorme avonturen van de majoor Gahagan
De Fatal Boots
Dagboek van Cox
De Bedford-Rij Samenzwering
De geschiedenis van Samuel Titmarsh en de Grote Hoggarty Diamond
De Fitz-Boodle Papers
Het dagboek van C. Jeames de la Pluche, Esq. met zijn brieven
Een legende van de Rijn
Een klein diner bij Timmins's
Rebecca en Rowena (1850), een parodisch vervolg op Ivanhoe – ISBN 1-84391-018-7
De geest van Bluebeard

Sketches and satires

Het Ierse Schetsboek (2 Volumes) (1843) – ISBN 0-86299-754-2
The Book of Snobs (1846–1848), which popularised that term – ISBN 0-8095-9672-5
Flore et Zephyr
Rotonde Papieren
Enkele Rotonde Papieren
Charles Dickens in Frankrijk
Karakter Schetsen
Schetsen en reizen in Londen (Bradbury & Evans, 1856)
Mijnheer de heer De brieven van Brown
The Proser
Miscellanies

Spelen

De wolven en het lam

Reis schrijven

Aantekeningen van een reis van Cornhill naar Grand Cairo (1846), onder de naam Mr M. A. Titmarsh.
Het Parijse schetsboek (1840), met Roger Bontemps
The Little Travels and Roadside Sketches (1840)

Other non-fiction

The English Humorists of the 18th Century (1853)

Four Georges (1860–1861) – ISBN 978-1410203007
Roundabout Papers (1863)
De wees van Pimlico (1876)
Schetsen en reizen in Londen
Stray Papers: Being Stories, Reviews, Verses, and Sketches (1821–1847)
Literary Essays
De Engelse humoristen van de 18e eeuw: een reeks lezingen (1867)
Ballads
Miscellanies
Stories
Burlesques
Character Sketches
Kritische beoordelingen
Second Funeral of Napoleon

Poems

The Pigtail
De Mahonieboom (1847)

Zie ook

Barry Lyndon, de verfilming uit 1975 van Stanley Kubrick
The Rose and the Ring, de verfilming uit 1986 van Jerzy Gruz

Voetnoten

Calcutta was destijds de hoofdstad van het Britse Rijk in India. Thackeray werd geboren op het terrein van wat nu de Armeense College & Filantropische Academie is, op de oude Freeschool Street, nu Mirza Ghalib Street genoemd.

Referenties

Aplin, John (2010). De erfenis van Genius : Een Thackeray familie biografie, 1798-1875. Cambridge, Verenigd Koninkrijk: Lutterworth Press. ISBN 978-0718842109. OCLC 855607313.
"Thackeray, William Makepeace (1811-1863)". Oxford Dictionary of National Biography (online red.). 2018. doi : 10.1093/odnb/9780192683120.013.27155.
Dunton, Larkin (1896). De wereld en haar mensen. Zilver, Burdett. blz. 25.
"William Makepeace Thackeray, Charterhouse Pupil en romanschrijver". Het Charterhouse. 27 mei 2015. Geraadpleegd op 8 juni 2024.
"Thackeray, William Makepeace (THKY826WM)." Een Cambridge Alumni Database. Universiteit van Cambridge.
Simons, Gary (2007). "Thackeray's bijdragen aan The Times ". Victoriaanse Periodieken Review. 40 (4): 332– 354. doidoi: 10.1353/vpr.2008.0002. S2CID 163798912.
Dabney, Ross H. (March 1980). "Review: The Book of Snob by William Makepeace Thackeray, John Sutherland". Nineteenth-Century Fiction. 34 (4): 456–462, 455. doi:10.2307/2933542. JSTOR 2933542.

Gray, Peter (23 January 2013). "Punch and the Great Famine". 18th–19th century history. History Ireland (historyireland.com). Retrieved 17 July 2019.

Monsarrat, Ann (1980). *An Uneasy Victorian: Thackeray the man, 1811–1863*. London, UK: Cassell. pp. 121, 128, 134, 161.

Aplin, John (2011). *Memory and Legacy: A Thackeray family biography, 1876–1919*. Cambridge, UK: Lutterworth. pp. 5, 136.

Brander, Laurence. "Thackeray, William Makepeace". Ebscohost. Britannica Biographies. Retrieved 3 June 2019.

Poore, Ben. Perley (1886). *Perley's herinneringen van zestig jaar in de nationale metropool*. Vol. 1. blz. 430– 431 – via Internet Archive (archive.org).

Pearson, Richard (1 november 2017). *W.M. Thackery en de Gemedieerde Tekst: Schrijven voor tijdschriften in het midden van de negentiende eeuw*. Routledge. p. 289. ISBN 9781351774093 – via Google Books.

"Roundabout Papers, door William Makepeace Thackeray". www.gutenberg.org. Geraadpleegd op 14 augustus 2025.

Wilson, Bee (27 november 1998). "Vanity Fare". *Nieuwe Staatsman*. Geraadpleegd op 4 januari 2014.

"De avonturen van Thackeray". online tentoonstellingen. libraryharvard.edu. Harvard Universiteit. Geraadpleegd op 9 januari 2022.

"De Yellowplush-papieren". *Britse Comedy Guide* (comedy.org.uk/guide). Gearchiveerd op the original19 augustus 2009. Geraadpleegd op 9 februari 2009.

Kvas, Kornelije (2019). *De grenzen van het realisme in de wereldliteratuur*. Lanham, MD / Boulder, CO / New York, NY / Londen, Verenigd Koninkrijk: Lexington Books. blz. 43. ISBN 978-1-7936-0910-6.

"Lea Slerca". leaslerca.retelinux.com. Geraadpleegd op 17 juli 2019.

"William Makepeace Thackeray ruilde olifanten in Sylhet." *Koude middag*. 28 mei 2016. Gearchiveerd op 23 oktober 2017.

Menon, Anil (29 maart 2006). "William Makepeace Thackeray: De Indiaan in de kast". *Ronde Dobbelstenen*. Gearchiveerd op the original14 juni 2010. Geraadpleegd op 3 december 2014 – via yet.typepad.com.

Alexander, Eric (2007). "Voorouder van William Thackeray". *Henry Cort Vader van de IJzeren Handel* (henrycort.net). Geraadpleegd op 10 februari 2009.

Gilder, Jeannette Leonard; Gilder, Joseph Benson (15 mei 1897). "[geen titel aangehaald]". *De criticus: een geïllustreerde maandelijkse review van literatuur, kunst en leven*. Goede Literatuur Pub. Co. p. 335. "Origineel van Princeton University, Digitalized 18 april 2008"

"Rabbiting on: Ooty goed bewaard gebleven & bloeiend". gibberandsqueak.blogspot.com (blog). 8 februari 2009.

Cavendish, Dominicus (3 maart 2007). "Prime time, heren, alstublieft." *De dagelijkse telegraaf*. Londen, Verenigd Koninkrijk. Gearchiveerd op the original28 december 2009.

Capuano, Peter J. (2011). *Kritische analyse van Vanity Fair door William Makepeace Thackeray*. Salem. pp. 16– 21. {{cite book}}: |access-date=vereist |url=(help)

"Charlotte Brontë's jurk gaffe uitgesloten 165 jaar na het diner van Thackeray." *De Wachter*. 15 juni 2016. Geraadpleegd op 6 mei 2020.

"William Makepeace Thackeray | Romanschrijver | Blauwe Plaques". *Engels Erfgoed*. Geraadpleegd op 21 februari 2024.

"The Crown estate in Kensington Palace Gardens: Individual buildings | British History Online". www.british-history.ac.uk.
Thackeray's, 85 London Rd, Tunbridge Wells, TN1 1EA Bookatable. Downloaded 20 February 2016.
"Oxfordshire County Council". 11 November 2005. Archived from the original on 20 September 2020. Retrieved 14 December 2019.
Soutik Biswas (19 November 2012). "The legacy of Bal Thackeray". BBC.
Sreekumar (18 november 2012). "Waarom Bal Thackeray een Engelse achternaam had". Eén India.
Bibliotheekverslagen van de 1868 Smith, Elder editie verschillen in details. Vergelijk WorldCat-records OCLC 4413727 en OCLC 559717915 (geraadpleegd op 13 februari 2020). Veel hetzelfde geldt voor WorldCat-records met eerdere en latere data in het veld Publisher. Selecteer "Alle edities en formaten bekijken" in één record voor een punt van binnenkomst.
"Smith, Elder & Co.'s nieuwe publicaties". De examiner. Nee. Nee. 2235. 30 november 1850. blz. 778. [Dit transcript vertegenwoordigt alle vijf elementen van de vermelding trouw, behalve in het gebruik van hoofdletters. In die full-column advertentie van de uitgever. dit boek is de eerste van twee vermeld onder de eerste subrubriek, "New Christmas Books." De gehele lijst:]

Het nieuwe kerstboek van Mr Thackeray.
De Kicklebury is aan de Rijn.
Een nieuw prentenboek, getekend en geschreven door de heer M. A. Titmarsh.
Prijs 5s. plain; 7s. 6d. gekleurd. [flushright] [Op de 16e.

[Zo staat het boek vermeld als "aanstaande" 16 december 1850.]
Harden, Edgar (2003). Een William Makepeace Thackeray Chronologie. Verenigd Koninkrijk: Palgrave Macmillan. p. 45. ISBN 978-0-230-59857-7. Geraadpleegd op 29 juni 2016 – via Google Books.

Bibliografie

Aplin, John (ed), The Correspondence and Journals of the Thackeray Family, 5 vols., Pickering & Chatto, 2011.
Aplin, John, The Inheritance of Genius – A Thackeray Family Biography, 1798-1875, Lutterworth Press, 2010.
Aplin, John, Memory and Legacy – Een Thackeray Family Biography, 1876-1919, Lutterworth Press, 2011.
Bloom, Abigail Burnham; Maynard, John, red. (1994). Anne Thackeray Ritchie: Tijdschriften en brieven. Columbus: Ohio State Univ. Druk op. ISBN 9780814206386.
Catalaans, Zelma. De politiek van ironie in Thackeray's Rijpe Fictie: Vanity Fair, Henry Esmond, The Newcomes. Sofia (Bulgarije), 2010, 250 blz.
Elwin, Malcolm. Thackeray: Een Persoonlijkheid. Londen: Jonathan Cape, 1932.
Goldfarb, Sheldon. Catherine: Een verhaal (The Thackeray Edition). Universiteit van Michigan Press, 1999.
- Ferris, Ina. William Makepeace Thackeray. Boston: Twayne, 1983.
Forster, Margaret. William Makepeace Thackeray: Memoires van de Victoriaanse

heer. Londen: Secker & Warburg, 1978.

Jack, Adolphus Alfred. Thackeray: Een Studie. Londen: Macmillan, 1895.

Melville, Lewis. Het leven van William Makepeace Thackeray. Londen: Hutchinson & Co., 1899.

Monsarrat, Ann. Een ongemakkelijke Victoriaan: Thackeray de man, 1811-1863. Londen: Cassell, 1980.

Peters, Catherine. Thackeray: Het Leven Van Een Schrijver. Sutton Publishing, 1999.

Peters, Catherine. Thackeray's Universe: Verschuivende Werelden van Verbeelding en Werkelijkheid. New York: Oxford University Press, 1987.

Prawer, Siegbert S.: Rijbroek en metafysiek: Thackeray's Duitse discours. Oxford: Legenda, 1997.

Prawer, Siegbert S.: Israëel op Vanity Fair: Joden en jodendom in de geschriften van W. M. Thackeray. Leiden: Brill, 1992.

Prawer, Siegbert S.: W. M. Thackeray's Europese schetsboeken: een studie van literaire en grafische portretten. P. Lang, 2000.

Ray, Gordon N. Thackeray: Het gebruik van tegenspoed, 1811-1846. New York: McGraw-Hill, 1955.

Ray, Gordon N. Thackeray: Het tijdperk van de wijsheid, 1847-1863. New York: McGraw-Hill, 1957.

Ritchie, H.T. Thackeray en zijn dochter. Harper en Brothers, 1924.

Rodríguez Espinosa, Marcos (1998) Traducción y recepción como procesos de mediación cultureel: 'Vanity Fair' en España. Málaga: Servicio de Publicaciones de la Universidad de Málaga.

Shillingsburg, Peter. William Makepeace Thackeray: Een Literair Leven. Basingstoke: Palgrave, 2001.

Taylor, D. J. Thackeray. Londen: Chatto & Windus, 1999.

Williams, Ioan M. Thackeray. Londen: Evans, 1968.

Externe links

Zie de categorie Commons

Zie de categorie van Wikimedia Commons voor mediabestanden over dit onderwerp.

Wikiquote heeft citaten gerelateerd aan William Makepeace Thackeray.

Wikisource logo

Engels Wikisource originele werken van of over:

William Makepeace Thackeray aan Favorieten toegevoegd

Bibliotheekbronnen over

William Makepeace Thackeray aan Favorieten toegevoegd

Middelen in uw bibliotheek

Middelen in andere bibliotheken

Werken van William Makepeace Thackeray in eBook-vorm bij Standard Ebooks

Werken van William Makepeace Thackeray bij Project Gutenberg

Werken van William Makepeace Thackeray in de online bibliotheek ARHEVE.org en in de gratis ARHEVE-app

Werken van of over William Makepeace Thackeray bij het Internet Archive

Werken van William Makepeace Thackeray bij LibriVox (publieke domein audioboeken)

Werken van Thackeray bij eBooks @ Adelaide

Werken van William Thackeray bij Poeticous

PSU's Electronic Classics Series William Makepeace Thackeray site
Gearchiveerd 21 december 2008 op de Wayback Machine
Over Charity en Humor, discours namens een liefdadigheidsorganisatie
Pegasus in Harness: Victoriaanse uitgeverij en W. M. Thackeray van Peter L.
Categorie: Shillingsburg
Bluebeard's Ghost van W. M. Thackeray (1843) Gearchiveerd 2 december 2008 bij de Wayback Machine
"De avonturen van Thackeray op weg door de wereld: een online tentoonstelling in de Houghton Library
Archiefmateriaal aan de Universiteit van Leeds Libraries
William Makepeace Thackeray in de Library of Congress, met 484 bibliotheek catalogus records
William Makepeace Thackeray Collectie. Algemene collectie, Beinecke zeldzame boek en manuscript bibliotheek, Yale University
Gedichten van William Makepeace Thackeray bij English Poetry

v te

William Makepeace Thackeray aan Favorieten toegevoegd

Werken

Catharina (1839-1840) Een Shabby Genteel Verhaal (1840) Het geluk van Barry Lyndon (1844) Mevrouw Het bal van Perkins (1846) Vanity Fair (1847-1848) Het boek van snobs (1846-1848) Pendennis (1848-1850) Mannenvrouwen (1852) De geschiedenis van Henry Esmond (1852) De nieuwkomers (1854-1855) De Roos en de Ring (1854-1855) De Virginianen (1857-1859) De avonturen van Filips (1861-1862)

Film en televisie aanpassingen

Vanity Fair (1911) Vanity Fair (1915) Kolonel Newcombe, de volmaakte heer (1920) Vanity Fair (1922) Vanity Fair (1923) - Nederlandse online kijken
Vanity Fair (1932) Becky Sharp (1935) - Nederlandse film online kijken
Vanity Fair (1967) - Nederlandse film online kijken Barry Lyndon (1975) - Nederlandse film online kijken Pierścień i róża (1986) Vanity Fair (1987) - Nederlandse film online kijken Vanity Fair (1998) Vanity Fair (2004) Vanity Fair (2018) - Nederlandse online kijken

Gerelateerd

Anne Isabella Thackeray Ritchie (dochter)

Collectie

Page	item_type	versie	Druk	Jaar	Cover Image
ballads_and_verses	boek			1911	
barry_lyndon_catherine	boek			1911	
book_of_snobs	boek			1911	
burlesque_from_cornhill_to_grand_cairo_juvenilia				1911	
christmas_books	boek			1904	
critical_papers_in_art_stubbs_calendar_barber_cox	boek			1911	
critical_papers_in_literature	boek			1911	
history_of_henry_esmond	boek			1911	

Page	item_type	versie	Druk	Jaar	Cover Image
lovel_the_widower	boek			1911	
roundabout_papers_and_denis_duval	boek			1911	
shabby_genteel_story_adventures_of_philip	boek			1911	
the_fitz-boodle_papers	boek			1911	
The History of Pendennis	boek			1911	
the_newcom	boek			1911	
The Paris Sketch Book of Mr. M. A. Titmarsh / Irish Sketchbook	boek			1911	
the_virginans	boek			1911	

Page	item_type	versie	Druk	Jaar	Cover Image
the_yellowpluch_correspondence_jeames_s_diary_the_great_hoggarty_diamond	boek			1911	
travels in london / letters from a young man about town / contributions to punch	boek			1911	
vanity_fair	boek			1911	

CSV Export

From:

<https://wiki.kanaalweg.sasteren.nl/> - **Sasteren-Wiki**

Permanent link:

https://wiki.kanaalweg.sasteren.nl/sasteren/auteurs/william_makepeace_thackeray

Last update: **2026/05/30 20:41**

